

Botum, og der saameget iagttager de personlige Hensyn, har ført os i en temmelig høj Grad ind paa det personlige Gebeet, og han har gjort vor Stilling, som ere nødte til at tale i en modsat Retning, meget ubehagelig, da deraf følger, at han næsten har nødte os til at maatte give en Amerkendelse af Personerne, idet vi forsøge at hævde Principet. Jeg troer saaledes, at naar vi ret overveie de her foreliggende Forslag, saa vil der fra Thingets Side ikke være den mindste Fare ved at votere Nr. 3, og vist ogsaa en meget ringe Fare ved at votere Nr. 2, thi jeg holder mig overbevist om, at den ærede Finantsminister vil være istand til at give en Extraremmuneration til den Paagjældende, hvis han efter nærmere Overlæg skulde ansee det for nødvendigt, og naar Thinget næste Gang kommer sammen, lettere finde det modtageligt end nu, just fordi han her har gjort det til en Forhøielse af en Embedsgage istedetfor et Tillæg for Extratsjeneste for en vis Person. Det er netop dette, som jeg troer er Feilen her, at han har villet skabe et nyt Embede med højere Gage, og at han har brugt en Mands personlige Fortjeneste, for at skaffe en højere Gage til Embedet. Han har sagt til os: denne Mand er saa fortjenstfuld, og hans Stilling var forud saaledes, at han bør have denne højere Gage, og derfor er det mig magtpaaliggende, at jeg faaer Noget dertil som en Embedsgage. Det er mod denne Fremstilling af Sagen, at jeg for mit Bedkommende ønsker at protestere ved den Afgjørelse, vi nu skulle komme til, medens det maaskee, ja jeg tør næsten sige, at det vilde være mit Ønske at kunne votere det som en særlig Belønning for særlig Tjeneste, efter Alt hvad jeg har hørt udtale om den paagjældende Person.

Finantsministeren: Næst at takke den sidste ærede Talrr saavel for hans seneeste Itring om, at han af Hensyn til de særdeles personlige Forhold, som jeg har fremhævet, og, som jeg forstod, ogsaa fordi Finantsministeren lægger saa særdeles Vægt derpaa, kunde være tilbøielig til at votere det Besløb, som han nu maatte stemme imod, og næst forøvrigt ogsaa at takke for den Anviisning paa Fremtiden, som for det Tilfælde, at det ikke nu skulde gaae

med Afstemningen efter Ønske, den ærede Taler har givet mig, maa jeg ogsaa forvare mig imod Udskilligt af den Maade, hvorpaa den ærede Taler har opfattet mine tidligere Foredrag. Naturligviis er den ærede Taler subjectiv overbevist om at have opfattet, hvad jeg har tilstøttet at udtale, rigtigt, men jeg troer, at det i objectiv Henseende ikke er ganske lykkelig ham. Jeg tør i det Hele i saa Henseende, for ikke ganske at gjentage frem og tilbage hvad jeg har sagt eller ikke sagt, maaskee henholde mig til, hvad der vil komme i sin Tid i Tidenden derom; men der er dog eet Punkt, som jeg ikke aldeles tør forbigaae, og det er, naar den ærede Taler har meent, jeg tør maaskee endog sige, naar han har bebrejdet mig, at jeg var kommen ind paa en yderst farlig Bane, som det gjorde ham ondt, at jeg var kommen ind paa, men som han trostede sig med, at han kunde betragte som en Uforstgithed. Derved maa jeg dog udtrykkelig fremhæve, at enten maa den ærede Taler have misforstaaet mig, eller jeg har udtrykt mig noget uheldigt. Som sagt, naar mit Foredrag staaer trykt, vil det i sin Tid vise sig, men jeg troer dog ikke at burde undlade allerede nu at fremhæve, at jeg paa ingen Maade har tilstøttet at ville fremhæve som et Argument mod det høitærede Thing, at jeg kunde jo inden Grundlovens Emanation have bevirket en anden Resolution; saaledes forholder det sig ikke. Jeg maa bede opfattet mine Itringer i Sammenhæng med den factiske Fremstilling. Jeg sagde, at da dette Contoir blev oprettet, som ikke tilforn havde existeret, da denne Contoirchefspost blev nødvendig, om hvilken der her handles, da kunde jeg endnu ikke have tilstrækkelig Kundskab, saalibet som de mig nærmest omgivende Mænd, til Omfanget af de Forretninger, som kunde komme til at høre til dette Contoir. Jeg lod mig da nøie med at normere Contoirchefens Gage den Gang med hvad han forud havde i Indtægter; tilfældigviis var det 1600 Rbd., som er Minimum for en Contoirchefes Gage; det kunde ligesaa gjerne have været 1400 Rbd., og jeg vilde da accurat have gjort det samme, nemlig holdt mig til de factiske Forhold. Men, søiede jeg til, naar jeg den Gang havde vidst, at dette Em-